

нѣ жрецъ предкажалъ на Царя за опасность-та и Артаксерксъ повелѣлъ на стражары-тѣ си скоро да уловятъ Кира, и да го убѣжатъ.

Изъ нещѣ да вы описвамъ скръвь-тѣ на Парисата, когато чула за тѣй произшествіе. Дълго като просила милость за любимаго-си сына, обвѣла го съ космы-тѣ си, пригърнала го и нещѣла да се раздѣли отъ него: наконецъ нейны-тѣ просбы и сълзы поклатели Царя, и далъ обѣщаніе да не стрѣва никакво зло на брата си. Той го проводилъ въ отдалеченна провинція (санжакъ), като мѣ имъ даде въ управленіе; и като мѣ запретилъ да се не явава въ двореца мѣ. Съ такъвъ образъ Киръ можалъ да спаси живота си, но гибелното честолюбіе го погубило.

Киръ заечилъ прекиваніето си въ Сарды, древниѣ-тѣ Андійскѣ столицѣ, за които се упоменѣ въ исторіа-та на Креза. Тамъ мѣ се виждало, чи жажда-та на могоществото не го мѣчела веке много, той се занимавалъ да расхубавава градины-тѣ си и да краси двореца си. Той ималъ голѣмъ умъ и довольно познаніа, и го